

Oponentský posudok habilitačnej práce Mgr.art.Petra Nevedála, ArtD.

Byť na Slovensku producentom celovečerného dokumentárneho filmu je v rámci dnešných podmienok viac menej charitatívna záležitosť a každý producent, ktorý úspešne vyprodukoval celovečerný dokument si z môjho pohľadu zaslúži docentúru. Ale to trochu predbieham...

Dva priložené dokumentárne filmy „Zem, ktorá hľadá svoje nebo“ Erika Prausa a „Hodina dejepisu“ od Dušana Trančíka pre mňa nie sú iba dôkazom toho, že Peter Nevedál dokáže vyprodukovať celovečerný dokument, ale aj že si vyberá dôležité a často opomínané, témy ktoré reflektujú slovenskú spoločnosť v jej transformáciách. Rovnako aj mená režisérov dokazujú, že portfólio predložených filmov realizovali generačne pestrofarební autori. Peter Nevedál dal priestor aj začínajúcemu Erikovi Prausovi ale aj režiserom generácie ktorá už svoje kvality dokázala vo svojej predošlej tvorbe. Nie je až také bežné, aby producenti dávali taký veľký priestor režisérovi z iného generačného spektra. Pri takýchto realizáciách je vždy pomerne veľké riziko vzniku nedorozumení a nekompatibility hodnôt alebo predstáv o tom, ako má výroba filmu vôbec vyzeráť, keďže každá filmová generácia ma iné organizačné a technologické návyky. To dokazuje, že Peter Nevedál vytvára dôležitý segment v priestore slovenskej filmovej produkcie, keďže tu nie je veľa produkčných spoločností, ktoré vytvárajú mimogeneračný priestor na realizáciu tvorcov .

Rovnako by som vyzdvihol žánrovú rozmanitosť filmov predložených k habilitácii. Z môjho pohľadu ide o dosť odvážnu producentскую stratégiu, takže môžem iba obdivovať jeho flexibilitu pri riešení problémov z toho vyvstávajúcich.

Veľká otázka, ktorá sa pri pozretí predložených filmov vynára, je kolísajúca umelecká kvalita niektorých filmov. Sám však si ako producent filmov iných režisérov a sám režisér neviem odpovedať na otázku, ako veľmi som schopný ovplyvniť umeleckú kvalitu produkovaných projektov. Pre mňa je prvoradá absolútna dôvera v tvorcu, ktorý film realizuje a často sa mi stane, že finálnu verziu filmu vidím až pri premiére a odmietam chodiť na natáčanie alebo do strižne bez toho, aby ma na to autor sám vyzval. Nedávno som počul veľmi výstižný bonmot o tom, že urobiť neúspešný film stojí rovnako veľa energie ako vyrobiť úspešný. Všetci čo produkujeme filmy, to vieme a každý začínajúci projekt v sebe takéto riziko ukrýva. Roky práce na projekte a riziko, že sa kedykoľvek môžete prepadnúť do dlhov, musíte v sebe prekonať vierou v projekt a autora a ísť do toho znova a znova, napriek tomu, že vám všetky sebazáchovne zmysly hovoria, aby ste to nerobili...

Rád by som na tomto mieste povedal, pretože som to pred tým nikdy neurobil a možno na to už ani nebude takéto oficiálna príležitosť, že Peter Nevedál zachránil pred potopením množstvo projektov iných produkcií, ktorým došli možnosti financovania. Bezodplatne im poskytol kamerovú techniku alebo realizoval postprodukčné práce vo svojom štúdiu. To tiež nie je úplne bežný prístup producentských subjektov na Slovensku a o zahraničí ani nehovorím...

Po naštudovaní portfólia Petra Nevedála, ktoré doložil k habilitačnému konaniu, odporúčam menovať Mgr.art.Petra Nevedála, ArtD. docentom. Jeho umelecké a pedagogické pôsobenie poznám z našej osobnej spolupráce. Mám za to, že jeho producentská činnosť pozitívne formuje slovenské filmové prostredie a svojím prístupom a pomocou, ktorú poskytuje iným filmárom, je pre mňa nielen skúseným producentom, ale aj slušným a dobroprajným človekom a to sú hodnoty, ktoré sa pri produkcii filmov pomaly vytrácajú. Práve preto je dôležité, aby takýmito hodnotami boli formované aj nové generácie študentov, ktoré Peter Nevedál v rámci svojej pedagogickej činnosti vychováva.

V Bratislave 1.5.2020

doc.Ivan Ostrochovsky, ArtD

